

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 22 maja 2020 r.

DIH-2.709.2.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 57/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 18 grudnia 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę Pana M[...] G[...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Z.P.U.H. „Robol-Bis” M[...] G[...] w Choszcznie (zwanego dalej „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”), od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wydanej 13 grudnia 2019 r. WPN.8361.182,189.2019 wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wartości parametrów jakościowych zawartość popiołu oraz zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 3 stycznia 2020 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 12 września i 3 października 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr WPN/U-76/PS/19, oraz WPN/U-82/PS/19 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do przedsiębiorcy punkcie sprzedaży przy ul. [...] w Choszcznie. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy oraz jego pracownika będącego osobą czynną w lokalu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 97 Kodeksu Cywilnego. Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że Strona prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży detalicznej paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie rozpoczęcia kontroli na stanie składu opału znajdowały się następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek w ilości 2,3 tony,
- 2) węgiel kamienny w sortymencie orzech w ilości 3,5 tony w cenie 890,00 zł/t.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 12 września 2019 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii o masie 3,5 tony w opakowaniach „big bag” próbki węgla kamiennego w sortymencie orzech tj. próbkę podstawową paliwa stałego nr 0112/19/8147 o masie 85,91 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8266/19/8147 o masie 87,66 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 003129. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego nr 0112/19/8147 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8266/19/8147 do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 467/9/2019. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 238 z dnia 5 września 2019 r. wydanego przez kontrolowanego przedsiębiorcę. Protokół kontroli został sporządzony, odczytany i podpisany w kontrolowanej placówce w dniu 12 września 2019 r. Przedsiębiorca nie zgłosił uwag do protokołu. Strona prawidłowo pouczona o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej nie skorzystała z prawa do wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/467/9/2019, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 12 września 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki 0112/19/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 238 z dnia 5 września 2019 r. wystawionym przez Stronę przy uwzględnieniu odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,50% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 5,70%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 14,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 14,6%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0112/19/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8266/19/8147 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8266/19/8147 wykonane przez niezależne akredytowane laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem z badań FM/467/9A/2019 potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Strony świadectwie jakości badanego paliwa stałego, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,88% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 5,70%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,8% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 14,6%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Strony świadectwie jakości.

W dniu 3 października 2019 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 2 października 2019 r. nr WPN/U-82/PS/19 Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przeprowadzili kontrolę w należącym Strony punkcie sprzedaży przy ul. [...] w Choszcznie. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy. Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali Stronie egzemplarze sprawozdań z badań nr FM/467/9/2019 i FM/467/9A/2019. Ustalono, że w dniu kontroli Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW w tym węgiel kamienny w sortymencie orzech w cenie 890,00 zł/t. Strona poinformowała, że partia węgla kamiennego w sortymencie orzech z którego w dniu 12 września 2019 r. pobrano próbkę przeznaczoną do badań i próbkę kontrolną, została sprzedana w całości. W trakcie kontroli ustalono, że na terenie punktu sprzedaży przy ul. [...] w Choszcznie nie wprowadzono do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a pkt 1 i 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w trakcie kontroli w dniu 3 października 2019 r. stwierdzili, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego wystawia zgodnie z art. 6c ust. 1 i 2 świadectwo jakości potwierdzające spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analiza przedłożonego przez Stronę świadectwa jakości nr 252 wystawionego w dniu 1 października 2019 r. wykazała, że spełnia ono wymagania określone we wzorze stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). Ponadto ustalono, że Przedsiębiorca przechowuje wystawione świadectwa jakości.

Stwierdzono, że od dnia 12 września do dnia 3 października 2019 r. wystawiono 14 świadectw jakości paliw stałych. Przedsiębiorca został poinformowany o treści art. 24 ust. 1a oraz art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i konsekwencjach wynikających ze stwierdzenia faktu wystawienia dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Odnosząc się do partii węgla kamiennego z którego w dniu 12 września 2019 r. pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań oraz próbkę kontrolną, Przedsiębiorca wyjaśnił, że w całości pochodziła ona od jednego dostawcy w związku z czym parametry jakościowe zostały „przepisane” z otrzymanej wraz z dostawą karty produktu. Strona poinformowała, że nie dokonywała zmian parametrów jakościowych otrzymanej partii węgla kamiennego, ponieważ nie mieszano jej z węglem kamiennym w sortymencie orzech pochodzącym z innych partii pochodzących od tego samego dostawcy. Ponadto Przedsiębiorca podkreślił, że kwestionowany węgiel kamienny w sortymencie orzech spełniał wymagania jakościowe określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Przedsiębiorca wskazał, że zakwestionowane wyniki wskazują niewielkie odchylenie, a biorąc pod uwagę tolerancję błędu przy innej metodzie badawczej, można byłoby stwierdzić, że paliwo spełniałoby deklarowane wymagania jakościowe. Przedsiębiorca poinformował, że był przekonany co do właściwej jakości paliw stałych, a klienci nigdy nie zgłaszali zastrzeżeń do zakupionych paliw. Protokół kontroli został sporządzony, odczytany i podpisany w kontrolowanej placówce w dniu 3 października 2019 r. Przedsiębiorca nie zgłosił uwag do protokołu. Strona prawidłowo pouczona o treści art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej nie skorzystała z prawa do wniesienia uwag na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu.

Pismem z 14 listopada 2019 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów oraz o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

Strona w piśmie z 22 listopada 2019 r. w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania podniosła, że zakwestionowane parametry paliwa stałego były zgodne z deklaracją sprzedawcy, tzn. że zostały przepisane z otrzymanego świadectwa jakości. Działanie to nie miało na celu wprowadzenia odbiorcy paliwa stałego w błąd. Taki sposób wypełniania świadectw jakości wynikał z niewiedzy. Strona poinformowała, że prowadzi mały skład opału, a ilość paliwa wprowadzonego do obrotu w roku 2019 znacznie spadła w stosunku do lat poprzednich. W związku z powyższym Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary administracyjnej, wskazując, że ukaranie będzie nieadekwatne do popełnionego błędu.

Niezależnie od powyższego Strona udzieliła informacji o wartości paliwa stałego wprowadzonego do obrotu w roku 2018, która wynosiła [...] zł netto.

Zachodniopomorski Inspektor Inspekcji Handlowej w Szczecinie 13 grudnia 2019 r., wydał decyzję nr WPN.8361.182, 189.2019 nakładającą na kontrolowanego Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił, świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech, w którym wartości parametrów jakościowych: zawartość popiołu oraz zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym.

W uzasadnieniu decyzji Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość partii paliwa stałego wprowadzanego przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, z którego została pobrana próbka przeznaczona do badań nr 0112/19/8147 oraz próbka kontrolna nr 8266/19/8147, tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech, która wynosiła 3.115,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli, która wynosiła [...] zł. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej kontrolowany w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z czym naruszenie obowiązku z art. 35a pkt 9 lit. b zostało stwierdzone po raz pierwszy. Organ I instancji uznał, że Przedsiębiorca jako profesjonalista winien wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej i wskazał, że Strona prowadzi działalność od gospodarczą od 1 stycznia 2005 r., natomiast obowiązek wystawiania świadectw jakości istnieje od 5 listopada 2018 r. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że celem ustawodawcy w zakresie wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectwa jakości było zapewnienie podmiotowi nabywającemu zgodnych ze stanem faktycznym informacji o parametrach jakościowych danego paliwa stałego. W rozpatrywanej sprawie ten cel ustawy nie został spełniony bowiem nabywcy nie uzyskali wiedzy dotyczącej faktycznych parametrów jakościowych wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie orzech. Organ I instancji przeanalizował możliwość zastosowania art. 189f Kpa, jednak w tej sprawie nie znalazł podstaw odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Decyzja została doręczona w dniu 16 grudnia 2019 r.

Przedsiębiorca pismem z 18 grudnia 2019 r. odwołał się od decyzji nr WPN.8361.182,189.2019 i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz wydanie decyzji odstępującej od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestającej na pouczeniu Strony. W uzasadnieniu Strona wskazała, że prowadzi mały skład opału, w którym, w roku 2019 ilość wprowadzonych do obrotu paliw stałych znacznie spadła w stosunku do roku poprzedniego i na dzień 30 listopada 2019 r. wynosiła 96.270 kg. Z prowadzonej działalności gospodarczej uzyskuje średni miesięczny dochód wynoszący około [...] zł. Dodatkowo Strona jest zatrudniona na etacie w przedsiębiorstwie Z.P.U.H. „Robol”, gdzie zarabia miesięcznie kwotę [...] zł netto. Ponadto Przedsiębiorca wskazał na okoliczności osobiste, które powodują, że

kwota nałożonej kary pieniężnej spowoduje znaczną dolegliwość dla domowego budżetu całej rodziny. Strona wskazała, że podane w świadectwie jakości wartości parametrów jakościowych pochodziły z dokumentów otrzymanych od dostawcy paliw stałych. Ponadto nieprawidłowe wypełnienie świadectwa jakości nie miało na celu wprowadzenia końcowego odbiorcy paliwa w błąd. Wskazane w świadectwie parametry jakościowe mieściły się w dopuszczalnych granicach. Ponadto Strona wskazała, że od dnia kontroli tj. 12 września 2019 r. świadectwa jakości paliw stałych wypełniane są zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Pismem z 16 stycznia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 20 stycznia 2020 r.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z 21 stycznia 2020 r. podniosła, że waga popełnionego przez nią naruszenia jest znikoma oraz wskazała, iż badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że wprowadzane do obrotu paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Przedsiębiorca wyjaśnił, że popełniony przez niego błąd polegał na tym, że wskazywane przez niego w świadectwach jakości paliw stałych wartości nie miały postaci przedziału jednostronnie domkniętego ale faktycznych wartości przepisanych z raportów kontroli jakości otrzymanych od dostawcy. Działanie to, nie miało na celu wprowadzenie kogoś w błąd, bowiem wynikało z niewiedzy w kwestii wypełniania świadectwa jakości. Przedsiębiorca podniósł, że finalny odbiorca nie poniósł żadnej straty na tym, że świadectwo jakości nieco odbiegało od stanu faktycznego, a wykazane parametry mieściły się w granicach dopuszczalnych wartości wskazanych w ww. rozporządzeniu Ministra Energii. Zdaniem Strony, być może biorąc pod uwagę tolerancję błędu przy innej metodzie badawczej, można byłoby stwierdzić, że paliwo stałe spełniałoby deklarowane wymagania jakościowe. Przedsiębiorca wskazał również, że od dnia kontroli tj. 12 września 2019 r. wystawiane świadectwa jakości są zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892), co zostało potwierdzone w trakcie kontroli w dniu 3 października 2019 r. Ponadto zdaniem Strony nałożona kara pieniężna jest zbyt dotkliwa i nieadekwatna do błędu i stanu faktycznego. Przedsiębiorca wskazał, że jego sytuacja finansowa i rodzinna nie pozwala na uiszczenie kwoty nałożonej kary pieniężnej bez negatywnych skutków i ponowił wnioski o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz wydanie decyzji o odstąpieniu od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniami z 12 lutego, 13 marca i 14 kwietnia 2020 r. zmieniał datę rozpatrzenia sprawy i wskazał termin 14 maja 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ww. ustawy wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 12 września 2019 r. (nr akt kontroli WPN.8361.182.2019) wraz z załącznikami oraz sprawozdanie z badania próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr FM/467/9/2019 z dnia 19 września 2019 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/467/9A/2019 z dnia 25 września 2019 r. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0112/19/8147 o masie 85,91 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8266/19/8147 o masie 87,66 kg, pobrano z należącego do Strony punktu sprzedaży przy ul. [...] w Choszcznie, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 003129. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/467/9/2019,

po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 12 września 2019 r. węgiel kamienny w sortymencie orzech, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0112/19/8147, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 238 z dnia 5 września 2019 r. wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,50% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 5,70%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 14,0% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 14,6%.

Ponieważ badanie próbki podstawowej paliwa stałego nr 0112/19/8147 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8266/19/8147 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 7,88% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 5,70%,
- 2) zaniżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 13,8% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 14,6%.

Powyższy stan został udokumentowany sprawozdaniem z badań FM/467/9A/2019.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości. Tym samym wydane przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań, która wynosiła 3.115,00 zł oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018, poprzedzającym rok kontroli, która zgodnie z oświadczeniem Strony wynosiła [...] zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Strona niewątpliwie wprowadzała do obrotu paliwo stałe w związku z czym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych zwanego świadectwem jakości. Organ odwoławczy wskazuje, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. W uzasadnieniu Strona wskazała, że prowadzi mały skład opału, w którym, w roku 2019 ilość wprowadzonych do obrotu paliw stałych znacznie spadła w stosunku do roku poprzedniego i na dzień 30 listopada 2019 r. wynosiła 96.270 kg, oraz że z prowadzonej działalności gospodarczej uzyskuje średni miesięczny dochód wynoszący około [...] zł. Przedsiębiorca poinformował, że jest również zatrudniony w ramach stosunku pracy w przedsiębiorstwie Z.P.U.H. „Robol” gdzie zarabia miesięcznie kwotę [...] zł netto. Strona wskazała także okoliczności osobiste i rodzinne, które jej zdaniem powodują, że nie jest w stanie uiścić kwoty nałożonej kary pieniężnej. Zarówno w odwołaniu jak i w piśmie z 21 stycznia 2020 r. podniosła, że waga popełnionego przez nią naruszenia jest znikoma oraz wskazała, iż badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że wprowadzane do obrotu paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018

r., poz. 1890). Przedsiębiorca podniósł, że popełniony przez niego błąd polegał na tym, że deklarowane przez niego wartości parametrów jakościowych nie miały postaci przedziału jednostronnie domkniętego ale faktycznych wartości przepisanych z raportów kontroli jakości otrzymanych od dostawcy, co wynikało z niewiedzy w kwestii wypełniania świadectwa jakości. Przedsiębiorca podniósł, że nie miał zamiaru wprowadzać nikogo w błąd, oraz że finalny odbiorca nie poniósł żadnej straty na tym, że świadectwo jakości nieco odbiegało od stanu faktycznego, a wykazane parametry mieściły się w granicach dopuszczalnych wartości wskazanych w wyżej wymienionym rozporządzeniu Ministra Energii. Strona podniosła argument, iż być może biorąc pod uwagę tolerancję błędu przy innej metodzie badawczej, można byłoby stwierdzić, że paliwo stałe spełniałoby deklarowane wymagania jakościowe. Przedsiębiorca wskazał również, że od dnia kontroli tj. 12 września 2019 r. wystawia świadectwa jakości zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892), co zostało potwierdzone w trakcie kontroli w dniu 3 października 2019 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. W pierwszej kolejności należy wskazać, że argument jakoby przy uwzględnieniu tolerancji błędu przy innej metodzie badawczej, można byłoby stwierdzić, że paliwo stałe spełniałoby deklarowane wymagania jakościowe, nie może zostać uwzględniony. Ponieważ metody badania jakości paliw stałych określa załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Natomiast sposób wykonania oznaczenia, rodzaj stosowanej aparatury i jej przygotowanie, stosowane odczynniki, sposób obliczenia i podawania wyników, a także precyzję metody określają wskazane w ww. załączniku dokumenty normatywne. Analiza treści znajdujących się w materiale dowodowym sprawy sprawozdań z badań o numerach FM/467/9/2019 z dnia 19 września 2019 r. i FM/467/9A/2019 z dnia 25 września 2019 r. wykazała, że oznaczenie zakwestionowanych parametrów zostało dokonane metodami wskazanymi w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Ponadto organ odwoławczy wyjaśnia, iż zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2. W tej sprawie przeprowadzające badania niezależne akredytowane laboratorium, POLCARGO INTERNATIONAL Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Szczecinie po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń oceniło, że wartości parametrów zawartość popiołu i zawartość wilgoci całkowitej nie spełniały wymagań jakościowych wskazanych przez Stronę w wystawionym w dniu 5 września 2019 r. świadectwie jakości nr 238, co zostało udokumentowane w sprawozdaniach z badań o numerach FM/467/9/2019 i FM/467/9A/2019.

Odnosząc się do faktu, że badania laboratoryjne wykazały jednoznacznie, że wprowadzane do obrotu paliwo stałe spełniało wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), Organ odwoławczy nie

kwestionuje powyższego faktu. W tym miejscu wypada zauważyć, iż faktyczna wartość jednego z kwestionowanych parametrów tj. zawartość wilgoci całkowitej była lepsza niż deklarowana w świadectwie jakości. Jednakże różnica ta nie mieściła się w granicach dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), podobnie jak wartość drugiego kwestionowanego parametru, czyli zawartości popiołu. Prowadzi to do wniosku, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. Organ odwoławczy, wskazuje, że postępowanie w tej sprawie toczy się ponieważ przeprowadzone badania laboratoryjne, na które wskazuje Strona wykazały niewątpliwie, że badane paliwo nie spełnia wymagań jakościowych deklarowanych przez nią w świadectwie jakości nr 238 wystawionym w dniu 5 września 2019 r. Zaistnienie powyższego stanu niezgodności z prawem jest sankcjonowane karą pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do wskazanej przez Przedsiębiorcę okoliczności, że popełniony przez niego błąd polegał na tym, że deklarowane przez niego wartości parametrów jakościowych nie miały postaci przedziału jednostronnie domkniętego, ale faktycznych wartości przepisanych z raportów kontroli jakości otrzymanych od dostawcy, co wynikało z niewiedzy w kwestii wypełniania świadectwa jakości, Organ odwoławczy wyjaśnia, że wskazówki dotyczące sposobu przedstawiania wartości parametrów jakościowych deklarowanych przez przedsiębiorcę zostały umieszczone we wzorze świadectwa jakości stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892). Powyższe rozporządzenie zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw w dniu 4 października 2018 r. i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona jako profesjonalista winna była znać i stosować przepisy dotyczące bezpośrednio prowadzone przez nią działalności od momentu ich wejścia w życie.

Odnosząc się do wniosku o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej należy wskazać, iż z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18). Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy paliwo stałe oferowane konsumentom nie posiadało parametrów zgodnych z określonymi w wystawianym przez Przedsiębiorcę (Stronę) świadectwie nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona zaprzestała naruszenia prawa, co niewątpliwie wynika z protokołu kontroli z dnia 3 października 2019 r. (nr akt kontroli WPN.8361.189.2019), jednakże dopiero w następstwie kontroli z 12 września 2019 r. (nr akt kontroli WPN.8361.182.2019), która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że w tej sprawie nie spełniły się łącznie przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f ust. 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr NBP O/O Szczecin: 02 1010 1599 0028 5722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnosząc się do wskazanych przez Stronę w odwołaniu okoliczności, że zapłacenie kary pieniężnej stanowiłoby znaczną dolegliwość w istniejącej sytuacji osobistej oraz dla budżetu prowadzonej działalności gospodarczej informuje, że nie stanowią one przesłanek do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną (w tym przypadku Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej), zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości

oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) [...]
- 3) a.a.